

דף מ.

אה"ע סימן קעז סעיף א
עין לעיל דף לט. עין משפט ה

חו"מ סימן תכ סעיף כד

כד. כד. כיצד משערין הבושת, הכל לפי המבweis והמתבweis שאינו דומה מתבweis מקטן להמתבweis מגודל ומכובד^ב, שזה הקל שבewis בושתו מרובה.

הגה: ה"ה המתבweis לפי מה שכבudo גדול בושתו מרובה יותר, והmbaza כהן^ב בושתו יותר גדולה מאשר אחר.

דף מ:

אה"ע סימן קעז סעיף א
עין לעיל דף לט. עין משפט ה

אה"ע סימן לו סעיף א
עין לעיל דף לח. עין משפט ד

חו"מ סימן תכ סעיף טו

טו. כיצד משערים הה' דברים. נזק אם חסרו אבר או עשה בו חבורה שאין סופו לחזר, שמיין אותו כאילו הוא עובד נמכר בשוק^ע כמה

ג. ממשנה בריש פ"ח דרב"ק, ורמב"ם ריש פ"ג מהלכות חובל, ורש"י במשנה. אבל רש"י בפ' אלו נערות מ' ע"א, והר"ן שם פירשו דבושת אדם בגיןוי מרובה יותר مثل אדם נכבד או מזולזל, חוות מאונס ומפתחה שבושת המזולזל בושתו יותר. סמ"ע ס"ק כ"ה.

ס. כ"כ הריב"ש בס"י צ"ד, וכ"כ הרמב"ם בפ"ד מהלכות כלי מקדש.
ע. רש"י והנ"י בפ' החובל פירשו כאילו נמכר להיות עבר עברי, אבל הרא"ש כתב ששמיין אותו כמו עובד לנעני שנמכר לעבד עולם שגם חסרונו אברו הוא לעולם משא"כ עובד

את הספרים "דף הימי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסתכמהיהם של גדולי ישראל, ניתן להציג בהוצאה "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 02-5712225
email: minchat.aaa@gmail.com

היה שוה קודם שחבל בו וכמה נפחו דמיו אחר החבלה וכך יתן לו.

הגה: אם היה בעל מקצוע כגון נוקב מרגליות וקטע ידו משערין היינו כי מה שהוא פ, אבל בקטע רגלו שאין מזיק לו כ"כ משערין היינו/cailo לא היה בעל אומנות.

עברית שאיןנו נמכר אלא לשש או עד היובל, ואם באננו לשומו בכל ששה שנים פעמיים אחר פעמיים יעלה ערך יותר ממה שיעלה הערך כשמינן אותו בפעם אחת. סמ"ע ס"ק ט"ז. פ. טור בשם הרא"ש, ומהרש"ל פסק דלענין נזק אין חילוק בשום בן אדם בעולם אלא שמינן אותו כעבד שאיןו יודע שם מלאכה, והש"ך בס"ק ג' כתוב אכן טעם לדבריו דברי מ"מ היינו הוא רב מעבד שאיןו יודע שם מלאכה.